

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/166/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515205817
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2515205817.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého R. Y., nar. X.X.XXXX, zastúpeného opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov X. Y., trvale bytom T. XXXX/XX, T. a U. Y., trvale bytom T. XXXX/XX, T., za účasti Okresnej prokuratúry Piešťany, o návrhu rodičov na zrušenie ústavnej starostlivosti, o odvolaní rodičov proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 13. januára 2017, č.k. 13P/214/2015-186, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním návrh rodičov na zrušenie ústavnej starostlivosti nariadenej nad maloletým R., nar. X.X.XXXX zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že rodičia maloletého návrhom žiadali, aby súd zrušil ústavnú starostlivosť nad maloletým R. z dôvodu, že sú presvedčení o tom, že v záujme maloletého je v prvom rade to, aby bol vychovávaný biologickými rodičmi, pričom dôvody pre nariadenie ústavnej starostlivosti pominuli. Súd prvej inštancie zistil, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany, č.k. 10P/159/2012-39 zo dňa 21.3.2013, právoplatným dňa 4.4.2013, bola nad maloletým R. nariadená ústavná starostlivosť a rodičom určené platiť výživné na maloletého. V tom čase stretávanie a návštevy otca maloletého boli zo strany detského domova zredukované následkom nevhodného vplyvu otca a taktiež nedostatočného zabezpečenia starostlivosti z jeho strany. Maloletý sa z pobytov u otca vracal do zariadenia rozladený, neochotný prispôbiť sa režimu, v zanedbanom hygienickom stave. Bolo konštatované, že návrat dieťaťa do starostlivosti rodičov nie je v jeho záujme, títo nedisponujú nielen potrebnými rodičovskými kompetenciami ale ich správanie má negatívny dopad na psychický stav maloletého. Otec úmyselným konaním spôsobuje i negatívne naladenie dieťaťa voči starej matke. Obaja rodičia boli v tej dobe invalidnými dôchodcami, matke bolo diagnostikované psychiatrické ochorenie, otec mal zdravotné komplikácie v súvislosti s cukrovkou, keď upadával do hypoglykemických kóm. Rozsudkom Okresného súdu Piešťany, č.k. 10P/48/2013-34 zo dňa 13.8.2013 bol návrh otca na zrušenie ústavnej starostlivosti nad maloletým R. zamietnutý. Rozsudkom Okresného súdu Piešťany, č.k. 5P/8/2014-47, zo dňa 4.9.2014, bol návrh rodičov na zrušenie ústavnej starostlivosti nad maloletým R. zamietnutý. Matka maloletého uviedla, že býva s manželom v dvojizbovom byte, predstavuje si to tak, že by sa o syna starala tak, že by ho v pondelok zanesla do školy, v piatok doniesla zo školy z M. a cez víkendy sa oňho starala. Otec maloletého uviedol, že by boli radi, keby syn išiel do špeciálnej školy do M. s tým, že by potreboval pani, ktorá by ho vodila do školy aj mu vysvetľovala, nakoľko sa pýta niekoľkokrát na tú istú vec, je hyperaktívny. Berie lieky na psychiku každý deň, vie si ich dávkovať sám. Je na invalidnom dôchodku, ktorý poberá vo výške

350 eur. O syna by sa vedel postarať aj po celý týždeň. Zdravotný stav sa mu stabilizoval, teda zlepšil sa. Opatrovník v konaní uviedol, že maloletý je od 21.11.2016 hospitalizovaný v Psychiatrickej liečebni v Hrani na tri mesiace, do konca februára 2017, prebieha diagnostikovanie vzhľadom na zdravotné problémy maloletého. DD T. má špeciálnu skupinu na takéto zdravotné problémy detí a v tejto skupine je aj maloletý umiestnený. Od novembra 2016 majú rodičia obmedzené kontakty s dieťaťom, nakoľko kontakt otca so synom nemal na neho dobrý vplyv. Otec bol agresívny, nervózny, vulgárne nadával všetkým zainteresovaným. Teraz majú s maloletým len telefonický kontakt v psychiatrickej liečebni v Hrani, čo aj využívajú. Vzhľadom k vykonanému dokazovaniu i dlhodobej práci s rodinou maloletého R. odporúčajú súdu, aby návrh rodičov zamietol. Ich zistenia smerovali k tomu, že rodičia nie sú schopní zabezpečiť adekvátnu komplexnú starostlivosť o svojho syna s ohľadom na jeho špecifické potreby. Nie sú schopní ani po majetkovej, hygienickej, a najmä výchovnej stránke zabezpečiť starostlivosť o maloletého R.. Prokurátor uviedol, že je toho názoru, že nie sú splnené zákonné podmienky pre zrušenie ústavnej starostlivosti, preto návrh rodičov považuje za nedôvodný. Má tiež za to, že osobnostné, zdravotné a majetkové pomery rodičov neumožňujú aktuálne zrušiť ústavnú starostlivosť nariadenú nad maloletým. Súd zistil, že otec maloletého poberá invalidný dôchodok 277,90 eur zvýšený o dôchodok pre bezvládnosť 16,60 eur mesačne, príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie 18,39 eur mesačne, príspevok na kompenzáciu výdavkov s hygienou 18,39 eur mesačne a príspevok na kompenzáciu výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla 33,09 eur mesačne. Matka poberá invalidný dôchodok vo výške 313,10 eur. Rozsudkom Okresného súdu Piešťany, č.k. 5Ps/1/2014-61, zo dňa 5.2.2015, právoplatným dňa 6.3.2015, súd obmedzil matku maloletého v spôsobilosti na právne úkony v rozsahu spôsobilosti postarať sa o svoj zdravotný stav, spôsobilosti hospodáriť s finančnými prostriedkami a majetkom v hodnote nad 50 eur a rozhodovať o mieste svojho pobytu. Z rozsudku vyplýva, že matka má ochudobnené citové prežívanie, je zameraná na seba, má minimálny záujem o sociálne kontakty, je ľahko ovplyvniteľná, má oslabené vôľové a výdržové vlastnosti, sama nie je schopná dlhodobo sa postarať o svoje základné potreby, poriadok. Má minimálnu zodpovednosť za liečbu, ktorú vynecháva a je sama odkázaná na starostlivosť a pomoc druhej osoby. Z lekárskej správy MUDr. X. A., psychiatra, vyplynulo, že otec maloletého je schopný starostlivosti o dieťa a matka je schopná sa postarať o dieťa, ktoré má v opatere tri dni v týždni. Zo záznamov Detského domova T. od apríla 2015 do apríla 2016 vyplynulo, že maloletý sa z návštev u rodičov vracia rozrušený, neosprchovaný, nenajedený, bez vecí, ktoré si domov vzal. Maloletý bol po príchode zmätený, plakal, bol k deťom agresívny, nadával im. Uviedol, že otec mu povedal, že im všetkým „jebe“. Zo správy mestského úradu T. vyplynulo, že pri poslednej návšteve v domácnosti rodičov dňa 19.5.2016 nebolo WC a kúpeľňa upratané, bolo evidentné že miestnosť je využívaná na fajčenie. Manželia boli dôrazne upozornení na nebezpečenstvo vzniku požiaru, bolo im odporúčané upratanie miestnosti. Matka maloletého chodí v špinavom ošatení, osobná hygiena je u nej na nízkej úrovni, pričom ošatenie pre ňu pravidelne nakupujú. Napriek odporúčaniam na dôraznejšiu osobnú hygienu neprichádza k náprave. Zo správy DD T. zo dňa 30.6.2016 vypracovanej psychológom domova Mgr. V. Y. vyplynulo, že maloletý R. je umiestnený v špecializovanej skupine DD od 4.11.2012. Obaja rodičia trpia vážnymi ochoreniami, ich spolužitie je konfliktné, zo strany otca verbálne a brachiálne agresívne, napáda matku aj pred synom. Na rodinu sa permanentne sťažujú susedia z bytovky, kde bývajú. Matka dlhodobo nepracuje, vídať ju túlať sa po meste, sedáva sama na lavičkách a fajčí. Bola čiastočne pozbavená svojprávosti. Otec je v liečbe diabetes mellitus nedisciplinovaný, v dôsledku čoho niekoľkokrát skolaboval. Aj maloletý R. mu poskytoval párkrát prvú pomoc. Takisto otec chodí neupravený, pôsobí zanedbane. Vzťah maloletého k rodičom je ambivalentný, otec syna navštevuje 5-10 minút pred koncom stanovených návštev. Sedia bez slova, otec sa nezaujíma o zdravie, prípadne školské výsledky syna, len zdôrazňuje ako sa má maloletý R. u nich doma dobre, prosperuje a poslúcha. Matku maloletý spomenie len v tej súvislosti, keď jej otec ubližuje alebo jednoslovne odpovedá na otázky personálu o matke. Ani matka neprejavuje o syna záujem. Maloletý R. sa domov na pobyty nepýta. Rodičia ho doma nevedú k vykonávaniu základnej hygieny. Doma má nedostatočné porcie jedla, otec udáva, že syn si sám ordinuje lieky, čo je v prípade maloletého dieťaťa so psychiatrickým ochorením, neprípustné. Otec sa im sám vyjadril, že by sa nevedel o syna postarať, zabezpečiť mu každodennú starostlivosť. Ani neuvažuje, že by bol syn v jeho dennej starostlivosti, chce ho zveriť do internátnej školy v M.. Podľa psychiatrického vyšetrenia sa u maloletého R. jedná o mentálnu retardáciu stredného stupňa, s diagnózou poruchy správania a emócií, hyperkinetické poruchy správania, pozornosti, iné zmiešané poruchy, kombinácia porúch správania, diagnóza s pretrvávajúcimi výraznými emočnými príznakmi ako sú úzkosť, obsesia, kompluzia, depersonalizácia a derealizácia, fóbie a hypochondria. Je v dispenzári psychiatra nastavený na medikamentóznú liečbu. V súčasnosti je pomerne samostatný, dokáže pomôcť v domácnosti, jeho tempo je však veľmi pomalé. Na cestu do školy a späť je potrebný sprievod dospelou

osobou. Jeho správanie je problémové, závislé od momentálneho nastavenia a prítomnosti rušivých momentov. V negatívnom ladení sa správa excentricky, hlučne, nerešpektuje pravidlá ani osobné hranice ľudí, klame, provokuje, má neadekvátny prejav, preexponovane sa smeje, ubližuje deťom. Je si vedomý svojej fyzickej sily, začal ničiť zariadenie v budove DD a zabával sa na tom. Nevníma dopad svojho rozhodnutia, vyjadruje spokojnosť s tým, že je v domove, uvádza, že sa mu v domove i v škole v T. páči a bol spokojný aj v internátnej škole v M.. Na otázku, či chce bývať doma, často len pokrčí plecami a zmení tému. Nedožaduje sa návštev rodičov. Neodporúčajú návrat maloletého do biologickej rodiny s odôvodnením, že doposiaľ nedošlo k riadnej náprave vzťahových pomerov medzi rodičmi maloletého. Otec je často agresívny, neprispôsobivý a na syna pôsobí skôr negatívne. Po styku s ním je R. destabilizovaný, dlhšie mu trvá znovu sa adaptovať na režim v zariadení. Celodenná starostlivosť v DD je vzhľadom na R. poruchu emócií a správania vyhovujúcejšia z dôvodu poskytovania stabilného a pokojného prostredia, adekvátnej výchovy, vzoru a vedenia, ktoré v období dospievania potrebuje. Zo správy opatrovníka zo dňa 27.9.2016 vyplynulo, že výchovné problémy maloletého sa v poslednom období stupňujú, prejavujú sa aj v domácom prostredí. Otec opakovane počas vychádzky žiadal o pomoc personál zariadenia, nakoľko maloletého nevedel výchovne zvládnuť. Nevhodné a rušivé správanie maloletého muselo byť počas jazdy vlakom riešené zamestnancami železníc. Pretrvávajú sťažnosti obyvateľov bytového domu v mieste bydliska rodičov na hlučné a vulgárne správanie dieťaťa. Otec maloletého si opakovane v T. týždni 04/2015 a dňa 16.12.2016 v Týždenníku T. č. 48 podal inzerát, že hľadá slušnú pani s možnosťou bývania, ktorá by sa dokázala postarať o 13-ročného a v ďalšom inzeráte 15-ročného chlapca, aby sa dostal z detského domova. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 26, § 55 ods. 3 Zákona o rodine a § 120 ods. 2 CMP. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že zrušenie ústavnej starostlivosti nie je v záujme maloletého. Dôvody, pre ktoré bola ústavná starostlivosť nad maloletým R. nariadená, nezanikli, čo mal súd v konaní za preukázané. Maloletý vyžaduje dohľad dospeléj osoby pri väčšine činností, keďže má zdravotné problémy uvedené vyššie. Navyše matka maloletého bola súdom obmedzená v spôsobilosti na právne úkony, na základe čoho je vylúčená, aby sa starala o syna, navyše, sama súdu uviedla, že ani nevie na čo syn berie lieky. Otec dieťaťa si opakovane podával inzeráty, ktorými hľadal pani, ktorá by sa dokázala o syna postarať, z čoho je zrejmé, že si je vedomý a vlastne aj priznáva, že nie je schopný sám ani s manželkou zabezpečiť synovi bez pomoci inej osoby starostlivosť. Z obdobia posledného polroka mal súd za preukázané, že rodičia syna počas pobytov doma a počas vychádzok absolútne nezvládajú. Rodičia nie sú naďalej spôsobilí zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloletého R., ktorý si vyžaduje zvýšenú starostlivosť vzhľadom k jeho zdravotnému stavu. Tento je pri nich vystavovaný negatívne pôsobeniu, čo mal súd za preukázané z opakovaných správ Detského domova T.. Je potrebné ďalšie zotrvanie maloletého R. v ústavnej starostlivosti, čo je zrejme nielen zo správ opatrovníka a zo správ DD T., ale i zo správy psychiatricky MUDr. V., ktorú správu predložili súdu samotní rodičia dieťaťa. Tiež s poukazom na správu MUDr. V. zo dňa 21.9.2016, v ktorej sa uvádza, že stav maloletého nie je uspokojivý, maloletý je agresívny k deťom, personálu aj rodičom, počas vyšetrenia autistický. Z vyjadrenia opatrovníka vyplynulo, že maloletý R. je v DD T. umiestnený v špeciálnej skupine so zameraním na jeho zdravotné problémy. Súd tak dospel k záveru, že dôvody, pre ktoré bola ústavná starostlivosť nariadená, nezanikli a preto poukazujúc na obsah § 55 ods. 3 Zákona o rodine návrh zamietol, pričom vykonanie znaleckého dokazovania považoval za nehospodárne a nadbytočné, vzhľadom na jednoznačnosť ostatných vykonaných dôkazov. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podali odvolanie rodičia maloletého. Uviedli, že súd nevychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, domáhali sa zrušenia ústavnej starostlivosti, ktorá nie je dôvodná a takýmto spôsobom sú porušené práva dieťaťa. Ošetrojúca lekárka a primárka Detskej psychiatrickej liečebne, n.o., Hraň, sa vyjadrila, že maloletý má averziu voči Detskému domovu v T.. Súd si nevyžiadol správu z prebiehajúceho psychiatrického liečenia. Poukázali na Dohovor o právach dieťaťa článok 9.1. Navrhli, aby odvolací súd preskúmal rozsudok a zrušil ústavnú starostlivosť nad maloletým alebo rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozsudok považujú za vecne správny. Súd vykonal dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, v súlade s ktorými a v záujme maloletého dieťaťa aj rozhodol. Dôvody, pre ktoré bola nariadená ústavná výchova nepominuli. Rodičia podľa ich zistení nedisponujú takými rodičovskými kompetenciami, aby vedeli zvládať komplexnú a náročnú starostlivosť o dieťa. Počas trvania ústavnej starostlivosti nepreukázali zmenu svojich schopností a podmienok smerujúcich k zabezpečeniu adekvátnej starostlivosti o maloletého.

4. Okresná prokuratúra Piešťany v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že odvolanie považujú za nedôvodné. S poukazom na vykonané dokazovanie v tejto veci bol skutočný stav veci zistený v dostatočnom rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci samej, dokazovanie navrhované rodičmi vrátane vyžiadania si správy ošetrojúcej lekárky z Detskej psychiatrickej liečebne, n.o., Hraň, považujú za nadbytočné a nehospodárne. Zrušenie ústavnej starostlivosti vzhľadom na vykonané dokazovanie nie je v záujme maloletého. Rodičia v žiadnom smere v priebehu konania dostatočným spôsobom nepreukázali spôsobilosť samostatne a riadne sa starať o maloletého, najmä s poukazom na ich zdravotný stav ako aj zdravotný stav maloletého. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považujú za zákonné a vecne správne a stotožňujú sa s dôvodmi v ňom uvedenými a navrhujú ho preto potvrdiť.

5. Rodičia maloletého v písomnom vyjadrení k vyjadreniam opatrovníka a Okresnej prokuratúry uviedli, že s týmito vyjadreniami nesúhlasia. Ich kompetencia starať sa o dieťa nebola vyhodnotená správne. Chcú a sú schopní sa o svojho syna zodpovedajúco postarať vo výchovnom prostredí vlastnej rodiny. Ich syn bol prijatý na špeciálnu školu do M., s internátnym bývaním od septembra 2017. Súd by mal pri rozhodovaní o ich schopnosti sa o dieťa postarať prihliadnúť aj na túto skutočnosť, v dôsledku ktorej bude maloletý podstatnú časť času v internátnej škole a mal by zohľadniť aj jeho názor na celú záležitosť. V jeho veku je už schopný posúdiť určité relevantné skutočnosti a jeho vyjadrenie by malo byť súčasťou spisu.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podali včas oprávnené osoby - rodičia dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 59 ods. 1 CMP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce, bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 13P/214/2015 je zrušenie ústavnej starostlivosti nariadenej nad maloletým R., nar. X.X.XXXX na základe návrhu rodičov.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh rodičov na zrušenie ústavnej starostlivosti nad maloletým R. zamietnutý ako nedôvodný.

9. Z aktuálnej správy opatrovníka zo dňa 10.1.2018 vyplynulo, že z dôvodu zhoršeného správania sa, ale i zdravotného stavu dieťaťa bolo detským psychiatrom odporúčané absolvovanie liečenia v Detskej psychiatrickej liečebni v Hrani, kde bol maloletý hospitalizovaný od 21.11.2016 do 9.3.2017. Diagnostickým záverom je atypický detský autizmus, mentálna retardácia stredne ťažkého stupňa spojená s poruchami správania a neorganická enuresis. Maloletý od 1. septembra 2017 začal navštevovať Spojenú školu internátnu v M., 10.ročník. Počas dní školského vyučovania sa nachádza na internáte, inak je v prostredí Detského domova T.. V priebehu roku 2017 sa opakovalo a stupňovalo nevhodné a vulgárne správanie otca voči zamestnancom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, a voči zamestnancom detského domova, ktoré negatívne vplýva i na správanie a psychické rozpoloženie maloletého R. a aj na ostatné deti v zariadení. Otec nabádal maloletého k nevhodnému správaniu v zariadení (ničenie a poškodzovanie inventáru, používanie vulgárnych výrazov k personálu i deťom, nerešpektovanie pravidiel). Opakovane otec nedodržiaval rozsah pobytov, ku ktorým bol maloletý uvoľňovaný zo zariadenia do domácnosti rodičov. O priebehu pobytov zavádzal, po zistení závažných skutočností bolo pristúpené k obmedzeniu pobytov dieťaťa v domácnosti rodičov. Možnosť návštev maloletého R. v zariadení otec nevyužíva aktuálne ani v takej miere, ako mu je zo strany detského domova umožňované. Zmena školy maloletého bola zrealizovaná po dohode s rodičmi a v súlade s ich predstavami, s ohľadom na postoj samotného maloletého. Bola im tak daná možnosť komplexnejšie participovať na výchove a starostlivosti o dieťa a tak aj týmto spôsobom mohli preukázať, že dôvody nariadenia pominuli. Uvedené takto v žiadnom prípade nepreukázali, naopak, otec svojím správaním a konaním pôsobí deštruktívne na vývin dieťaťa. Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany bol s poukazom na nevhodné zásahy a správanie otca, majúce negatívny dopad na vývin maloletého R., na súd prvej inštancie dňa 10.5.2017 podaný podnet na začatie konania vo veci vykonania zásahu do rodičovských práva povinností, ktoré konanie je vedené pod sp.zn. 9P/55/2017. Majú za to, že nariadenie ústavnej starostlivosti nad maloletým R. je stále dôvodné. Rodičia nedisponujú takými

rodičovskými kompetenciami, aby vedeli zvládať komplexnú a náročnú starostlivosť o dieťa a za uplynulé obdobie nepreukázali zmenu svojich schopností a podmienok, ktorá by smerovala k zabezpečeniu adekvátnej starostlivosti o maloletého a to ani spoluprácou s pomáhajúcimi inštitúciami.

10. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie dôvodnosti zamietnutia návrhu na zrušenie ústavnej starostlivosti a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd nenachádza žiadny dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľom, ktorí neuviedli žiadne a už vôbec nie relevantné skutočnosti, pre ktoré by bolo dôvodné uvažovať o zmene odvolaním napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd tak dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie a síce, že dôvody, pre ktoré bola nad maloletým nariadená ústavná starostlivosť doposiaľ nepominuli, a rodičia žiadnym relevantným spôsobom nepreukázali, že sú spôsobilí zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloletého R., ktorý si vyžaduje vzhľadom k jeho zdravotnému stavu zvýšenú starostlivosť, skôr naopak, v konaní bolo preukázané, že rodičia starostlivosť o maloletého R. nevládajú a nemajú vytvorené podmienky vhodné k výchove maloletého.

11. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 52 CMP.

12. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).